

בעניין:

התאחדות עיתונאי החוץ בישראל
ע"י ב"כ עוה"ד גלעד שר ו/או ג'ורג'ט זהר ו/או מורן אוריה-ספקטור
ממשרד גלעד שר ושות', עורכי דין
מרכז עזריאלי, המגדל העגול, קומה 17, תל אביב 6701101
טל': 03-6015000; פקס: 03-6015001

(להלן "העותר")

- נ ג ד -

משטרת ישראל

(להלן "המשיבה")

עתירה למתן צו ביניים וצו על תנאי

העותר, באמצעות באי כוחו דלעיל, מתכבד להגיש בזה את עתירתו לבית המשפט הנכבד, כדלקמן:

א. הסעדים המבוקשים

צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו על תנאי המורה למשיבה לנמק מדוע מגבילה המשיבה כניסת עיתונאים, כהגדרתם להלן, למתחם הר הבית בירושלים בכלל ודרך שער האריות בפרט.

צו ביניים

עוד מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו ביניים האוסר על המשיבה לפעול להגבלת כניסת עיתונאים למתחם הר הבית בירושלים ובפרט דרך שער האריות והמורה לה להתיר כניסתם כאמור ללא הגבלה עד לסיום הדיון בעתירה זו.

לחלופין בלבד, מתבקש סעד של התרת כניסה לעיתונאים למתחם הר הבית בכפוף למגבלות הדין ובהתאם למבחני הפסיקה, כמפורט להלן.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו ביניים האוסר על המשיבה, לאלתר, להפעיל אלימות מכל סוג כנגד העיתונאים חברי העותר.

הרקע העובדתי לעתירה ונימוקיה המשפטיים מפורטים להלן.

ב. הרקע העובדתי

1. זה למעלה משבועיים מוגבלת כניסת עיתונאים, ובהם חברי התאחדות עיתונאי החוץ בישראל, המאגד 360 כלי תקשורת, רשתות שידור ועיתונאים בתחומי הטלוויזיה, הרדיו, הפרינט, הצילום והמרשתת, מ-32 מדינות, חלקם אזרחי מדינת ישראל ותושביה וכן עיתונאים ישראלים אחרים (להלן: "העותר" או "העיתונאים"), לעיר העתיקה בירושלים בכלל ודרך שער האריות בפרט.
2. בעקבות פיגוע ירי שהתרחש ביום 14.7.2017 בכניסה למתחם הר הבית, נדונו חלופות אמצעי האבטחה לאזור על רקע דרישות המתפללים המוסלמים לפיהם יש להסיר את המגנטומטורים, ובפרט בשער האריות המיוחד כניסת מוסלמים לרובע המוסלמי. הדרישה האמורה עוררה סערה ומחלוקות עקרוניות ערות בקרב הציבור. ביום 25.7.17, החליט הדרג המדיני להסיר את המגנטומטורים. החלטה זו גררה תגובות נלהבות בקרב הציבור המוסלמי שהפכו לנשוא הכותרות בראש סדר היום הציבורי.
3. בעקבות האירועים האמורים, הפך שער האריות למרכז ההתעניינות הציבורית, בין היתר לנוכח מחאות מתפללים שהתקיימו בסביבתו עוד טרם ההחלטה על הסרת המגנטומטורים, קל וחומר לאחריה.
4. העיתונאים, חברי העותר, אשר הגיעו להר הבית לשם סיקור האירועים וההתרחשויות בזמן אמת, במסגרת תפקידם המקצועי ושליחותם הציבורית, נתקלו בהתנגדויות מצד המשיבה. זו מנעה את כניסתם של העיתונאים למתחם הר הבית. הלכה למעשה, זה למעלה משבועיים, מוגבלת כניסת עיתונאים להר הבית, בפרט דרך שער האריות, בעוד שכניסת תיירים ואזרחים, ובהם נושאי אמצעי תיעוד כגון מצלמות, מתאפשרת ללא כל הגבלה כאמור.
5. **ההגבלות על כניסת עיתונאים לוו, במקרים רבים, בהתעמרות המשיבה במי מבין העיתונאים, באמירות משפילות, בהפעלת כוח בלתי סביר, במעצרים שלא כדין ואף**

בגילויי אלימות בוטים שהסבו לעיתונאים חבלות ופציעות עד כדי העמדה בסיכון חיים.

6. בנוסף לכך, תעודות העיתונאי הרשמיות, שהונפקו לחברי העותר בידי לשכת העיתונות הממשלתית, לשם ביצוע תפקידם, אינן מכובדות ע"י המשיבה האוסרת, כאמור, את כניסת העיתונאיים באופן שרירותי.

7. להלן, בקצירת האומר, מקצת האירועים נשוא עתירה זו:

7.1 כתב, שהוא חבר העותר, ויינט חסאן, דיווח שהזדהה כעיתונאי, ובמענה לכך השיב לו שוטר המשיבה "לא איכפת לי", בעט בו עד שנפל לכביש.

7.2 במקרים אחרים כופפו שוטרי המשיבה ידיהם של עיתונאים חברי העותר, זרקו לעברם רימוני הלם, אזקו את ידיהם בכוח, נקטו לשון איומים כגון "אם לא תשתוק אשבור לך את השיניים", הפעילו נגדם צווי הרחקה ומעצרים שלא כדין.

נספח "1" מצ"ב קטעי וידיאו וכתבות המעידים על האמור, לרבות וידיאו המעיד על תקיפת צוות סקיי ניוז וצוות רויטרס, מסומנים כמוצג "1" לעתירה זו ומהווים חלק בלתי נפרד הימנה.

7.3 הכתבת אביר סלמן, מפיקת CNN, החברה בעותר, ניסתה לתעד מעצר במהלך התנגשויות יום שישי, נדחפה לקרקע ע"י שוטרי המשיבה ונפצעה.

7.4 ביום 27.7.17, נחסמה גישתו של כתב, חבר העותר, אמיר כהן מסוכנות רויטרס, בדרך לשער האריות. שוטר המשיבה בשם מור נווה טען בפניו "פה זה לא דמוקרטיה, אני מחליט מי נכנס ומי לא". באותה העת הורשו תיירים ואזרחים להיכנס בשערי העיר ללא כל הגבלה.

7.5 כתב העותר, סינאן אבו מאיזר, הוכה ע"י שוטר המשיבה באלה על ראשו, אושפז בבית החולים ואובחן כסובל מזעזוע מוח.

7.6 כתב העותר, קרלו פירס, נפגע ביחד עם כתבים נוספים בידי המשטרה, ביום 28.3.17, בסביבות השעה 15:00.

8. הר הבית הוא מתחם ציבורי. אזרחים ותיירים באים והולכים בשערי העיר העתיקה באין מפריע בעצם הימים האלו, דרך שגרה, ללא כל הגבלה. אין מתנהלת שם לחימה, אין זה מתקן צבאי או אזור אימונים, שטח צבאי סגור, אזור מסווג מבחינה ביטחונית, מדינת אויב, מקום הימצאם של ארגוני טרור, או להבדיל, אזור המיועד לפינוי ישובים. המתחם הוא אחד האתרים החשובים ביותר למאות מיליונים, ואף מיליארדי מאמינים של שתיים משלוש הדתות המונותאיסטיות, ואליו עולים המונים לרגל לתפילה ולביקור. מהתמונות המצולמות בימים אלו ממרחק, ניתן להוכיח על-נקלה כי אין כל חשש לסכנה.

הפגמים והכשלים בהתנהלות המשיבה

9. הגבלת הכניסה כאמור נעשית ללא כל הצדקה משפטית, עניינית או אחרת ומבלי שנשקפת סכנה לעיתונאים חברי העותר או לציבור. נוכח האמור, לוקה ההחלטה (ככל שהתקבלה) בחוסר סבירות, על כל המשתמע מכך, ודינה להתבטל.

10. מן המקובץ לעיל ולהלן בעתירה זו עולה, כי המשיבה נהגה ועודנה נוהגת שלא על פי הוראות הדין ובהיעדר הוראה חוקית מסמיכה מפורשת, בשרירותיות, באלימות, באופן מפלה ובלתי שוויוני, בחוסר סבירות, באי מידתיות, תוך הגבלת חופש המידע; פעולות המשיבה ומחדליה בעניין נשוא עתירה זו מהווים פגיעה בזכות הציבור לדעת, בחופש הביטוי, בחופש העיתונות ובחופש העיסוק, והכל שלא כדין ומבלי שקיימת סכנת חיים ברורה שהייתה עשויה להצדיק פגיעה מידתית ומתוך שיקול דעת בזכויות יסוד אלו ובאינטרסים של הפרט ושל הכלל.

11. כפי שיפורט בעתירה זו להלן, הגבלת תנועה ו/או כניסה של עיתונאים ע"י המשיבה נעשית בחוסר סמכות, ללא כל עיגון חוקי, מתוך שיקולים זרים ולא ענייניים, פוגעת באינטרס הציבורי, בזכויות יסוד שלא כחוק, ובהן חופש הביטוי, חופש העיתונות, חופש התנועה, חופש העיסוק, זכות הציבור לדעת; פגיעה זו אינה מידתית, אינה סבירה, והיא מפלה וחורגת מכללי הצדק הטבעי וכללי המינהל התקין. בנוסף לכך, השימוש באלימות ע"י המשיבה כלפי עיתונאים חברי העותר, אשר עניינם לתעד אירועים ולסקרם עבור ציבורים ברחבי העולם, מזכירה חו"ח משטרים תשוכים, והדבר נעשה כאשר כל שוטר בשטח מטעם המשיבה עושה לכאורה דין לעצמו.

12. כפי שעולה מראיון שהעניק ניצב יורם הלוי, מפקד מחוז ירושלים אצל המשיבה, המשיבה מונעת כניסת העיתונאים בהר הבית בעוד שכניסת אזרחים ותיירים למתחם

התפילות מותרת ללא כל מגבלה. גם במענה לשאלות התקשורת, לא הכחיש רנ"צ רוני אלשיך, מפכ"ל המשיבה, את הטענות בדבר הגבלת הכניסה.

13. בימים 18.7.17, 19.7.17 ו-21.7.17, ועל רקע התנהגותה העויינת והאלימה של המשיבה כלפי העיתונאים, פנה העותר, טלפונית, לשכת העיתונות הממשלתית, שוחח עם מר רון פז. עוד הוסיף העותר ופנה בימים 21.7.17 ו-23.7.17, לאיש הקשר לעניין תקשורת זרה מטעם המשיבה, בדרישה לחדול מהאלימות ולהתיר את כניסת העיתונאים באופן שלא יפלה בינם לבין התיירים והאזרחים העושים דרכם למתחם הר הבית באופן וללא כל הגבלה כאמור. דרישות אלה הושבו ריקם.

14. בניסיון נוסף לפתור את הבעיה מחוץ לכתלי בית המשפט, פנה ביום 26.7.2017 ב"כ העותר לשר הממונה על המשיבה, למפקח הכללי של המשיבה, ולמנהל לשכת העיתונות הממשלתית, בדרישה להתיר כניסת העיתונאים ללא דיחוי נוסף ולכל המאוחר עד ליום 27.07.2017, בשעה 14:00. עד לשעת הגשת עתירה זו, לא השיבה המשיבה גם לפניית ב"כ העותר.

נספח "2" העתק פניית העותר למשיבה באמצעות ב"כ מיום 26.7.2017, מצ"ב ומסומן כנספח "2" לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

15. העותר המתין עוד ימים ספורים כדי לאפשר למשיבה להגיב, ולו באיחור, למכתב ב"כ, אך בנסיבות האמורות, ולאחר מיצוי הבירור מול המשיבה, נאלץ העותר להגיש עתירה זו בשל הפגיעה הבלתי מידתית בזכויות יסוד ובאינטרס הציבור, בהיעדר סמכות כדין למשיבה /או בחריגה שלה מסמכות, ללא כל הצדקה עניינית, משפטית או אחרת ולנוכח גילויי האלימות כלפי העיתונאים חברי העותר, והתנהגותם הבלתי נורמטיבית של שלוחי המשיבה, השוטרים הניצבים בשערי העיר העתיקה, כפי שיפורט עוד להלן.

ג. המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית להכרעה

הנימוקים למתן סעד הביניים

16. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן בדחיפות צו ביניים המתיר את כניסת העיתונאים למתחם הר הבית על מנת למנוע את המשך הנזק, הבלתי הפיך בחלקו, ואת המשך הסיכול של עבודת העיתונאים ושליחותם, כמו גם הנזק המתמשך הנגרם לציבור

עקב אי העברת ידיעות וסיקור בזמן אמת לגבי מוקד חדשותי עולמי מן המעלה הראשונה.

17. כעולה מהאמור לעיל ולהלן, טובים וגבוהים ביותר סיכויי העתירה – מכל נימוקיה, כל אחד מהם כשהוא לעצמו, וממילא של כולם יחדיו במצטבר. ההחלטה נשוא עתירה זו התקבלה אצל המשיבה (ככל שהתקבלה) בחוסר סמכות ו/או בחריגה מסמכות, היא פוגעת שלא כדין ובאופן בלתי מידתי בזכויות יסוד; התנהגות המשיבה, פעולותיה ומחדליה נגועים בפגמים יסודיים, מהותיים וחמורים ואליהם נוספים גילויי האלימות כלפי העיתונאים. נכון לשעת הגשת עתירה זו, אין כל הסתברות לכך שכניסת עיתונאים למתחם הר הבית, עלולה לגרום לסכנת חיים או לפגיעה וודאית בשלום הציבור.

18. אשר על כן, אי מתן צו ביניים - תוך שהזמן נוקף ללא התחשבות בחובת הסיקור והדיווח העיתונאי שעליה אמון העותר - יסכל את מטרת העתירה ואת הסעד המבוקש בה, עד כדי הותרתה ככלי אקדמי-תיאורטי. זאת מאחר שלא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו, לדווח ולסקר את אשר לא תועד, וכאשר תתקבל העתירה דנא בסופו של דבר, שוב לא יהיה בכך כדי להועיל לעיתונאים חברי העותר ולציבור צופיהם, מאזיניהם וקוראיהם, מאחר שהנזק הכבד לאלו יעשה לבלתי הפיך.

19. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים המורה: (א) להפסיק לאלתר את האלימות המופעלת ע"י המשיבה כנגד העיתונאים וההתנהגות הבלתי נורמטיבית והמקוממת כלפיהם, שאינה מתאימה למשטר תקין ודמוקרטי; ו-(ב) לאסור על המשיבה לפעול להגבלת כניסת עיתונאים חברי העותר למתחם הר הבית בירושלים בכלל, ודרך שער האריות בפרט, והמורה לה להתיר כניסתם כאמור ללא הגבלה עד לסיום הדיון בעתירה זו.

מאזן הנוחות

20. מאזן הנוחות נוטה בבירור לטובת העותר: לא ייגרם כל נזק למשיבה או לציבור ממתן הסעדים, לעומת הנזק המוחשי הנגרם והמוסיף להיגרם הן לציבור והן לעבודת העיתונאים כתוצאה מהגבלת הסיקור התקשורתי האקטואלי במתחם הר הבית, כמו גם לאפשרות הביקורת על מעשי השלטון ולזכות הציבור לקבל ידיעות ולגבש דעות.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להושיט לעותר סעד ביניים כמבוקש לעיל, ולחלופין, מתבקש סעד מידי של התרת כניסת עיתונאים כאמור, בסייגים עפ"י הדין בכפוף לקיומה של סכנת חיים מוחשית, מיידית וברורה.

חשיבות הסיקור בזמן אמת

21. האירועים המתרחשים בעיר העתיקה, אחד האתרים החשובים ביותר למאות מיליונים, ואף מיליארדי מאמינים של שלוש הדתות המונותאיסטיות מצויים בלב ההתעניינות בישראל וברחבי העולם, בראש סדר היום הציבורי, והם עשויים להיות בעלי השפעה על דעות הציבור והתנהלותו.

22. לנוכח האמור, קיימת חשיבות עליונה, דווקא באזורי מתיחות גוברת, לסיקור בפתיחות ובשקיפות, באופן מהימן ומלא, בזמן אמת וממקור ראשון, אודות המתרחש בעיר העתיקה ולשמירה על זכותו של הציבור לדעת. בהתאם לכך, במדינה דמוקרטית וליבראלית שמורה לתקשורת הזכות לנגישות ולחופש תנועה, ומוטלת עליה חובה להגיע אל זירת ההתרחשות ולהימצא בה על מנת לדווח.

23. להבדיל מנסיבות המקרה דנן, במקרים אחרים הותרה כניסת עיתונאים לאזורי לחימה, לשטח צבאי וכן לאירועים לאומיים רגישים, מורכבים וסבוכים בעלי סיכון גבוה לביטחון הציבור. התרה של כניסת תיירים ואזרחים ללא הגבלה לעיר העתיקה מעידה על כך שאין סכנה ברורה ומוחשית, ויתרה מכך, ראוי דווקא לאשר כניסת עיתונאים שכן אלו פועלים בתפקיד ובשליחות. ראה בג"צ 316/03 מחמד בכרי נ' המועצה לביקורת סרטים (פורסם בנבו).

24. בבג"צ 236/82 התאחדות עיתונאי החוץ בישראל ואח' נגד ממשלת ישראל ואח', פ"ד לו (2) 637 נדון איסור כניסת עיתונאים בסיני על מנת לסקר הפינוי. במקרה זה טען ב"כ העותרים שעקרון חופש העיתונות וחופש העיסוק הוא כה מקודש ובעל ערך ציבורי, שמן הראוי להתעלם לטובת ההגנה עליו מההכבדה על השלטונות. בית המשפט קבע כי מבצע הפינוי הוא אירוע בעל סיבוך וחשיבות מיוחדים "שאינו לו אח ורע באירועים אחרים המתרחשים במדינה", הביע חשש לסכנת חיים וקבע כי "נוכחות מאות נציגי אמצעי התקשורת עלולה לא רק להכביד על מבצע הפינוי, אלא גם להשפיע על כל מהלך הפינוי בכיוון שלילי ביותר, אולי עד כדי גרימת סכנת חיים", ואף בנסיבות אלו הותרה כניסת עיתונאים בסייגים. בית המשפט טען כי לו היה

מדובר בהכבדה בלבד על הרשויות היה שועה לטענת ב"כ העותרים ועתירתו להתיר כניסת עיתונאים ללא כל הגבלה.

25. להבדיל, במקרה דנן, במקום שבו מותרת כניסת תיירים ואזרחים ללא הגבלה, לא ניתן לטעון כי קיימת סכנת חיים המצדיקה את איסור הכניסה. בנוסף, משך הזמן בו נאסרת כניסת עיתונאים גם כן אינו סביר (תקופה העולה על ארבעה עשר (14) ימים ללא הפוגות).

פגיעה באינטרס הציבור

26. "האמת" – אומרת אימרה נושנה¹ – "היא החלל הראשון בכל מלחמה"². כניסת עיתונאים למתחם הר הבית תחשוף אמת מזווית קרובה, ועשויות להיות לכך השלכות על דעת הציבור בעניין קבלת החלטות ע"י הדרג המדיני, הצלחותיו וכישלונותיו.

27. זכות הציבור לדעת ולגבש את דעתו על תוצאות החלטות מדיניות, בפרט החלטות הנוגעות למקום שאליו נשואות עיני העולם כולו, נפגעה ללא כל הצדקה עניינית, באופן בלתי הפיך בחלקו, כתוצאה ממניעת חשיפה תקשורתית.

28. חובת השלטון במשטר דמוקרטי הוא לאפשר ולקיים "שוק דעות פתוח וחופשי", להבדיל מהגבלות על כניסת עיתונאים שתוצאותיהן "השתקה", הדרה ודה-לגיטימציה של ביקורת. בהגבלה כאמור יש חבלה לא רק בחירויות בסיסיות של הכלל אלא טמונה בו סכנה גדולה לשימוש חסר-בסיס במונחים "ביטחון" ו"שמירה על הסדר הציבורי".

29. בכל דמוקרטיה מתוקנת מכיר המשפט בחיוניותה של עיתונות חופשית, חושפת וביקורתית לא רק לצורך חירותה של החברה אלא גם לביטחונה ורווחתה כפי שיפורט להלן.

¹ אמרתו של הסנטור האמריקני היראם ג'ונסון. האמרה נבחרה לכותרת ספר המתעד את תולדות הסיקור הצבאי-ביטחוני ב-150 השנים שחלפו מאז מלחמת קרים.

² גבולות חופש העיתונאי בעת לחימה בראי הסיקור של מערכת "צוק איתן"/משה נגבי. משפט וצבא, כא (ינואר 2015), עמ' 157.

30. המשמעות המעשית של האמור היא כי הדרג הביצועי, ובמקרה זה, השוטרים בשטח, מחליטים הלכה למעשה, לצנזר אזורים בכניסה להר הבית, ללא כל הסמכה לכך על פי החוק.

חשיבות הסיקור לשמירה על הביטחון

31. תפקידה של עיתונות חופשית הוא לסקר ולבקר כל מערכת שלטונית. לעיתים דווקא איסור הפרסום והגבלתו הם שעלולים לקפח חיים ולפגוע בביטחון הפרט והכלל³. ניהול כושל של גופים מנווטים והשלכות החלטותיהם עשוי להיות קטלני. העדר ביקורת ודיון בשל היעדר ידיעות מונע תיקון עצמי ומאפשר המשך הליכה בדרך קלוקלת⁴. **בית המשפט העליון** בישראל אימץ בלב שלם את אמירתו הידועה של השופט היהודי הראשון בבית המשפט העליון האמריקני, לואיס ברנדייס⁵: "אור השמש הוא חומר החיטוי המשובח ביותר"⁶. אורה המחטא של השמש, קרי אור זרקורי התקשורת, חיוני לשם כך במידה רבה, וכבר הסביר בית המשפט כי לא לדעת מסוכן לאין ערוך יותר מאשר לדעת⁷, שכן עצם הידיעה משמש נושא להחלפת דעות בציבור, לביקורת ציבורית שהיא כשלעצמה בעלת השפעה על שיקולי מקבלי ההחלטות, לרבות בנושא ביטחון, ויש בה כדי להרתיע מהתנהלות לא תקינה. משכך, השתקת מידע והצנעתו לאו דווקא משרתות את האינטרס הביטחוני אלא עלולות לחבל בו.

32. ההתרעה על הסכנה בהשלכות החלטות הדרג המדיני ולא ההימנעות מהביקורת היא הבחירה הנכונה הן מהבחינה המקצועית-עיתונאית והן מהבחינה הפטריוטית. תפקידה של העיתונות הוא לחשוף מחדלים, פגמים, עוולות ומשגים.

33. לעיתים עלולים מקבלי החלטות גם לסלף מידע ולעוותו בשוגג ו/או במזיד, ולשאת את שם הביטחון לשווא כדי לגרום לכלי התקשורת להסתיר מידע על מחדלים והחלטות שגויות או מסוכנות.

34. אכן סיקור תקשורתי הוא נשמת אפו של "תיאטרון הטרור" שהסיקור התקשורתי מעניק לו משנה תוקף, מנגד, הוא גם מה שמאפשר לגייס תמיכה מבית ומבחוץ בלחימה חסרת פשרות נגד מפיקיו ושחקניו.

³ ראה הערה 1 לעיל.

⁴ אודי לבל "עימות או תלות הדדית?" ביטחון ותקשורת.

⁵ ראה הערה 1 לעיל.

⁶ ראה לדוגמא פסק דינו של השופט אליעזר ריבלין בע"מ 6013/14 מדינת ישראל, משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד ס(4) 60, 76 (2006).

⁷ בג"ץ 680/88 שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי, פ"ד מב(4) 630, 617 (1989).

35. להבדיל מממשל דיקטטורי, הנחת היסוד בדמוקרטיה היא שגם מקבלי ההחלטות עלולים לשגות. הסיכוי היחיד של הקברניטים לגלות את שגיאתם ולהכיר בה בטרם תגבה את מחירה הקטלני, הוא לאפשר לתפיסתם באשר היא להתמודד ב"שוק הדעות החופשי"⁸. כפי שהתריע בשעתו בג"ץ⁹, "שלטון הנוטל לעצמו את הרשות לקבוע מה טוב לאזרח לדעת, סופו שהוא קובע גם מה טוב לאזרח לחשוב".

36. "כאשר המידע הזמין והנגיש לאמצעי התקשורת - ודרכם לכלל הציבור - הוא רק זה התואם את תפיסת הקברניטים באשר לאינטרס הביטחוני והתומך בה, וכאשר מצנזרים או מצניעים מידע שעלול לעורר ספקות באשר לתקפותה של התפיסה הזאת, קלושים הסיכויים שיצמחו תפיסות חלופיות שיאתגרו את הקונספציה בצמרת, ומימלא גוברים הסיכויים שהשלטון "יינעל" על קונספציה ביטחונית שגויה או כזו שאבד עליה הכלח. כפי שהתריעה גם ועדת הבדיקה על מלחמת לבנון השנייה-ועדת וינוגרד¹⁰, "לסודיות עלולה להיות השפעה מנוונת ומקפיאה...בעקבות הסודיות נמנעת מחשבה חופשית. הזרמת מידע סלקטיבי בלבד-גורמת לעיתים לעצימת עיניים ממידע סותר"¹¹. תסמונת זו עשויה להיות ממארת לביטחון. ואכן, קונספציה שגויה הולידה את מחדל יום הכיפורים...עקב העלמה או הצנעה של מידע שהיה עשוי לעורר ולעודד "שוק דעות חופשי"...ההעלמה וההצנעה האמורות עוררו אף הן את ביקורתו הקשה של פרופ' שלמה אבינרי, שהתריע...התנהגות העיתונות הישראלית דומה יותר מדי להתנהגות במשטר טוטאליטארי"¹².

37. נתן אלתרמן הקדים להבין שהאיום שמניעת הסיקור איננו רק על הדמוקרטיה אלא גם על הביטחון, שאת שמו נושאים כאמור לשווא משתיקי הביקורת. כבר ב-1952 הוא התריע על כך כדלקמן¹³: "טעמי ביטחון הם מחוץ לוויכוח, אבל אם הם חורגים מגבולם הנכון אין לשקוט ולהשאיר להם פתח פתוח, יש לחסום אותם מטעמי ביטחון".

דמוקרטיה, אינטרס הציבור וזכותו לדעת

⁸ ראה הערה 1 לעיל.

⁹ ראה הערה 8 להלן.

¹⁰ הוועדה לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006 דין וחשבון סופי כרך ב' 445 (2008).

¹¹ ראה הערה 1 לעיל.

¹² ראה הערה 1 לעיל.

¹³ פורסם ב"טור שביעי" בעיתון דבר ביום 25.1.1952. ("צנזורה פוליטית או סתומות וחתומות").

38. סיקור עיתונאי של אירועי אקטואליה בזמן אמת מסייע לגילוי וחקר האמת ומהווה **אבן יסוד במשטר דמוקרטי ושמירה עליו**. ההגבלה על חופש העיתונות, כמתואר לעיל, מצטיירת בעיני צרכני תקשורת ברחבי העולם כפעולה המזכירה חו"ח משטרים חשוכים. מניעת הסיקור של אירועים המתרחשים בעיר העתיקה המצויה במרכז העניין הציבורי העולמי, מזיקה ללא כל הכרח לתדמיתה של מדינת ישראל בעולם כמדינה דמוקרטית וליבראלית.

39. בעניין זכות הציבור לדעת, יפים דברי כבוד השופט מצא **בבג"צ 5771/93 ציטרין נ' שר המשפטים, פ"ד מח (1) 661, בעמ' 673**: **"...זכות הציבור לדעת הינה אחד מנגזרו המרכזיים והחשובים של חופש הביטוי, שכמאמרו של השופט אגרנט...מהווה "זכות עילאית" בשיטתנו. אכן, בלא היכולת להחליף דיעות, להפיץ ידיעות ולקבלן, אין חופש הביטוי יכול להתממש...וכשם שהשמירה על חופש הביטוי מהווה ערובה ראשונה במעלה לקיומו של התהליך הדמוקרטי ולהבטחתן של זכויות יסוד אחרות...כך אף כיבודה של זכות הציבור לדעת מהווה תנאי להגשמתו של חופש הביטוי.."**

ההתייחסות המשפטית לסיקור עיתונאי בעתות חירום ומלחמה

40. הן מהיבט הדמוקרטי והן מההיבט הביטחוני-קיומי, דיכוי הפרסום עלול לסכן ואף לקפח חיים. מסיבה זו אימץ בית המשפט העליון בשעתו את גישת המשפט האמריקני, שצנזורה מטעמי ביטחון היא אכן מוצדקת, רק כאשר הסכנה הטמונה בפרסום היא חמורה וברמת הסתברות גבוהה, כלומר כאשר קיימת "ודאות קרובה" או **"סכנה ברורה ומיידית"** להתממשות הסכנה. בהעדר "ודאות קרובה" או "סכנה ברורה ומיידית", לא זו בלבד שאין הצדקה ביטחונית להימנע מפרסום או לדכא אותו, אלא ההימנעות והדיכוי הללו, דווקא הם שמסוכנים יותר לביטחון¹⁴.

הזכויות הנפגעות באופן בלתי מידתי

חוק יסוד כבוד האדם וחירותו

41. החלטת המשיבה מהווה פגיעה חוקתית בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, ובזכויות הנגזרות ממנו, ביניהן, שמירה על החיים, הגוף, הכבוד, החירות, חופש הביטוי, חופש התנועה והכל שלא בהתאם לסייגים האמורים בסעיף 8 לחוק כאמור (פסקת ההגבלה), כפי שיפורט להלן.

¹⁴ ראה הערה 5 לעיל.

42. סעיף 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו קובע כדלקמן: "אין פוגעים בזכויות שלפי חוק יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו".

43. הפגיעה בזכויות החוקתיות, בפרט הפגיעה בחופש הביטוי, באינטרס הציבורי ובזכותו לדעת, במקום שבו לא קיימת סכנה ממשית, היא - לכל הפחות - שלא לתכלית ראויה.

44. זאת ועוד, לא נעשה ע"י המשיבה כל שימוש באמצעי שפגיעתו פחותה: הכניסה נאסרת, במרבית המקרים, באופן גורף, מוחלט, בלתי מידתי וללא כל סייגים. הצרת צעדיהם של העיתונאים מלווה לעיתים, כאמור, בגילויי אלימות.

חופש הביטוי

45. בפסק הדין המכונן בעניין "קול העם"¹⁵ תיאר השופט אגרנט (כתוארו דאז) ונימק בהרחבה כיצד חופש הביטוי בכלל, וזה של העיתונות בפרט, מאפשר קיום שוק דעות חופשי ופתוח גם לחריפים שבמבקרים ומשרת מושאי ביקורתה ואת החברה בכללותה. מאז פרשת קול העם הכיר בית המשפט בחופש העיתונות כזכות עילאית שעל השלטון לכבדה¹⁶ ושעל השופטים להגן עליה ומתויבותו להגן על חופש הביטוי ועל קבלתו והפצתו של מידע בכלל ובעיתונות בפרט עמוקה ומבוססת היטב.

46. בעניין זה קבע בית המשפט¹⁷ כדלקמן: "כדי שהאזרח יוכל ליהנות מחירותו להחליף דעות, דרושה לו גם החירות להחליף ידיעות ולגשת ללא מעצור למקורות האינפורמציה שברצון אזרחים אחרים לספק לו".

חופש העיסוק

47. הגבלת כניסת עיתונאים, במיוחד בימים בהם מצוי אזור העיר העתיקה בלב התעניינות ציבורים גדולים ברחבי העולם, מונעת את ביצוע עבודתם, שעיקרה סיקור אקטואלי בזמן אמת. ככל שנוקף הזמן, גדל הנזק לעבודתם העיתונאית וליושרתם המקצועית גדל ועלול להיות בלתי הפיך.

¹⁵ בג"ץ 73/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, פ"ד ז 871 (1953).

¹⁶ ראה הערה 1 לעיל.

¹⁷ בג"ץ 243/62 אולפני הסרטה בישראל בע"מ נ' גרי, פ"ד טז 2407, 2415 (1962).

48. בהתאם לאמור בסעיף 4 לחוק יסוד חופש העיסוק: "אין פוגעים בחופש העיסוק אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו".

49. כמפורט לעיל בעניין חופש הביטוי, הגבלת הכניסה לא עומדת אף בתנאי האמור בסעיף 4 לחוק יסוד: חופש העיסוק (פסקת ההגבלה).

היעדר סמכות

50. כאמור בסעיף 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ובסעיף 4 לחוק יסוד חופש העיסוק, אין פוגעים בזכויות שלפי חוקי היסוד כאמור אלא בהתאם לתנאים האמורים בהם או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו.

51. המשיבה פועלת בהיעדר סמכות ליישום ההחלטה; פגיעה בזכויות וחוקי יסוד מחייבת הסמכה מפורשת בחוק; סעיף 4א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971, קובע כדלקמן: "מצא שוטר כי קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש, רשאי הוא (1) להורות לכל אדם הנמצא באזור או במקום שבו קיים החשש האמור, הוראה סבירה הדרושה באופן חיוני לשם הצלת הנפש או הרכוש למניעת הפגיעה, ובכלל זה להורות על מניעת גישה לאזור או למקום, או יציאה ממנו"; [ההדגשות אינן במקור, הח"מ].

52. המשיבה לא הוכיחה נסיבות המצדיקות חשש ממשי לפגיעה חמורה המסכנת חיי אדם, או רכוש וכראיה לכך, בין היתר, היא העובדה כי אזרחים ותיירים חולפים על פני הדרך האסורה לעיתונאים בלבד וצועדים בדרכם למרחב הציבורי, לצורך תפילה. האמור אף עולה בקנה אחד עם עמדת בית המשפט, כמפורט לעיל, לפיה ניתן להגביל כניסת אמצעי תקשורת רק בנסיבות המסכנות חיים¹⁸.

53. בבג"ץ 153/83 אלן לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, פ"ד לח(2)393 נקבע כי על המשטרה מוטלת החובה לנקוט את כל האמצעים הסבירים כדי למנוע איומים והפרעות לתהלכה או להפגנה וכי ביחס למבחן "הוודאות הקרובה" אין די באפשרות תיאורטית והדרישה היא לראיות של ממש. במקרה ספציפי זה העובדות היחידות, שבגינן סירב המשיב להתיר קיום הפגנה, היו אירועי העבר. אלה יוצרים חשש, אך נקבע כי לא מעבר לכך, ואין בהם כדי ליצור "וודאות קרובה". עוד נקבע כי

¹⁸ ראה בג"ץ 236/82 התאחדות עיתונאי החוץ בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד לו (2) 637.

מפקד משטרה סביר לא יכול היה להגיע למסקנה, כי על פי מערכת העובדות הידועה לו, קיימת ודאות או אפשרות, שהן קרובות או ממשיות לפגיעה בביטחון הציבור.

54. חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, תשס"ה-2005, הספציפי לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971, לא מקנה למשיבה סמכות ליישום ההחלטה בעניין עיכוב עיתונאים בלבד בדרכם למרחב ציבורי בנסיבות אלו. כלל ידוע הוא כי חקיקה ספציפית גוברת על כללית וגם בהתאם לכך, למשיבה אין סמכות לפעול באופן זה.

55. בבג"ץ 5887/17 ג'בארין נ' משטרת ישראל (פורסם בנבו), מיום 25.7.2017, נקבע ע"י בית המשפט הנכבד כי לצורך יישום סמכויות שוטרים, בהתאם לאמור בסעיף 3 ו 4 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971, ישנה דרישה להסמכה מפורשת בכל הנוגע לפעולה הפוגעת בזכויות יסוד. בית המשפט קבע כדלקמן: **"בענייננו, מספר זכויות יסוד עומדות על כף המאזניים, ובראשן כבוד האדם... הדרישה להסמכה מפורשת לצורך פגיעה בזכויות יסוד מחויבת המציאות כיום לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. אלא שאין מדובר בחידוש. כבר לפני שנים רבות בג"ץ נמנע מהכרה בסמכויות עזר שכרוכות בפגיעה בזכויות אדם (ראו למשל: 40/58 היועץ המשפטי נ' זיאד, פ"ד יב 1358 (1958)). אין צורך לומר שדרישה זו חזרה ואומצה מאז בהקשרים רבים אחרים, לרבות כאלה של אכיפת חוק (ראו למשל בר"ץ 6824/07 מנאע נ' רשות המסים, פ"ד סד (2) 479 (2010)). הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לכך שסעיף 4 לפקודה מקנה את הסמכות לכל "שוטר", מימלא ואין מקום להנחה שהמחוקק בחר להקנות במכות כה רחבה בידי של כל שוטר...". [ההדגשות אינן במקור, הח"מ].**

56. משנה תוקף יש לאמור לנוכח דברי מפכ"ל המשטרה לתקשורת מיום 27.7.17, במענה לשאלת הסמכות שלגביה נשאל ע"י התקשורת, כי הסמכות נתונה לשוטרים בשטח. להלן קישור לראיון.

<https://news.walla.co.il/item/3084388>

חוסר סבירות והעדר מידתיות

חוסר סבירות

57. הגבלת הכניסה לוקה בחוסר סבירות קיצוני, שכן הגבלת העיתונאים עד כדי איסור כניסה, התעמרות בהם, הפעלת אלימות, ברוטאליות, פגיעה בזכויות יסוד וכל זאת על מנת למנוע כניסתם בתפקיד למתחם ציבורי, מקום תפילה, בעוד שכניסת אזרחים ותיירים מותרת ללא כל הגבלה, אינה סבירה בעליל.

58. רבות נכתב בעבר על חובתה של הרשות המנהלית לפעול בגדר מתחם הסבירות בבואה לקבל החלטה, בפרט החלטה הפוגעת בזכויות יסוד הפרט, הציבור וערכיו. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט בעניין בג"צ 15/96 תרמוקיר חורשים נ' הרשות השנייה לטלויזיה ולרדיו, פ"ד נ(3), 379, 411: "... אך מהו חוסר-סבירות? החלכה משיבה לאמור: חוסר-סבירות הוא מתן משקל בלתי-ראוי או, לשון אחרת, מתן משקל החורג ממתחם הסבירות לשיקולים הענייניים. המשקל הראוי משקף בכל מקרה את מהות השיקולים הענייניים ואת הנסיבות המיוחדות של המקרה: מהי החשיבות היחסית של הערכים או האינטרסים הכרוכים בעניין לאור תכלית החוק; האם הפגיעה בהם וודאית או מסופקת, קרובה או רחוקה; ומהי עוצמת הפגיעה הצפויה."

59. תוצאה בלתי סבירה של המעשה המינהלי, קיצונית בחומרתה, אשר יש בה חוסר סבירות מובהק ואי צדק בולט כפי שעולה מהמובא והמקובץ לעיל, עשויה ללמד על פגם בהליך עצמו, אשר יביא לפסלותה. אמר על כך כבוד השופט (בדימוס) פרופ' זמיר:

"לעיתים קשה מאד לחשוף את הפגם בהליך, במיוחד כשמדובר בפגם בשיקול הדעת, שמטבעו הוא סמוי מן העין. במקרה כזה די בכך שהחלטה על פניה הינה בלתי סבירה באופן מהותי או קיצוני כדי שאפשר יהיה לפסול אותה בשל חוסר סבירות."
(י. זמיר, הסמכות המינהלית, כרך ב', בעמ' 764).

היעדר מידתיות

60. העדר המידתיות במעשי המשיבה ובמחדליה ניכר בכך שהמשיבה לא שקלה, כלל אפשרויות ו/או חלופות אחרות, אף למראית עין, פרט להגבלת הכניסה לעיר כאמור, שלא לאמר השתמשו בצעדים בלתי חוקיים, אלימים ובלתי נורמטיביים, וזאת מאחר שהחלטה כאמור נובעת משיקולים זרים ובלתי ענייניים, והם ניגשו לביצועה בנחישות ובאלימות המזכירה חו"ח משטרים חשוכים והכל על מנת להגיע ליעדם הפסול.

61. כפועל יוצא מכך, ההחלטה לוקה גם בבחינת שלושת הרכיבים של מבחן המידתיות (מבחן האמצעי המתאים; מבחן האמצעי שפגיעתו פחותה; ומבחן היחס שבין הפגיעה לתועלת) (ראו בג"ץ 3477/95 ישראל בן-עטייה נ' שר החינוך, התרבות והספורט, פ"ד מט (5) 1, 12 – 13. ראו גם: בג"ץ 1715/97 לשכת מנהלי ההשקעות בישראל נ'

שר האוצר, פ"ד נא(4) 367, 408-410; בג"ץ 1030/99 כבל ואח' נ' יו"ר הכנסת, פ"ד נו(3) 640, 665-669; ע"א 6821/93 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי, פ"ד מט(4) 221, 461-462.

62. בבג"ץ 5627/02 סייף נ' לשכת העיתונות הממשלתית, פ"ד נח (5) 70, נקבע כדלקמן: "הסירוב הטוטאלי להעניק תעודות עיתונאי לפלסטינים תושבי האזור - לרבות כאלה המחזיקים בהיתרי כניסה לישראל ועבודה בה-מלמד כי מלאכת האיזון בין שיקולי הביטוי והמידע ושיקולי הביטחון לא נעשתה כלל, ועל כל פנים האיזון שנעשה אינו כדין". [ההדגשות אינן במקור, הח"מ].

שיקולים זרים

63. כניסת העיתונאים אינה מהווה סיכון מוחשי ומיידי. במקרה זה אין מדובר בנסיבות קיצוניות של סיכונים קונקרטיים. במקרים אחרים בהם דרשו עיתונאים כניסה לאזורי לחימה או אירועים לאומיים בעלי מורכבות, סיבוך וחשיבות מיוחדים לא נאסרה באופן גורף כניסתם כמו במקרה דנן. ראה בג"ץ 9910/08 התאחדות כתבי החוץ בישראל נ' אלוף פיקוד הדרום, יואב גלנט (פורסם בנבו) וגם בג"ץ 236/82 התאחדות עיתונאי החוץ בישראל נ' ממשלת ישראל ואח', פ"ד לו (2) 637.

64. מן המפורסמות הוא, ועמד על כך בית משפט נכבד זה בפסיקתו, כי "לא אחת מנסה הרשות להסוות את שיקוליה הפסולים תחת מצג של שיקולים כשרים", ועל כן די בספק מהותי - הקיים לכל הדעות בעניין דנא - כדי להעביר את נטל הראייה על המשיבים¹⁹. לנוכח היעדר איום ממשי לסכנת הציבור, נשאלת השאלה האם איסור הכניסה לעיר העתיקה נובע מהרצון לטשטש את האמת ולא לחשוף את המתרחש דווקא במקומות שבהם מוגבלת הכניסה.

הבטחה שלטונית

65. ביום 18.7.2017, פרסמה לשכת העיתונות הממשלתית הצהרה, כי סוכם בינה לבין המשיבה כי יתאפשרו גישה וסיקור האירועים לעיר העתיקה, וכי יוכרו תעודות העיתונאי. על אף האמור, סיכום זה מופר ואינו מיושם ע"י המשיבה עד כדי הפרת הבטחה שלטונית.

66. דובר המשיבה, מיקי רוזנפלד, טען כי הודיע לעיתונאים שהכניסות דרך שער האריות או שער דמשק יותרו להם. וכשאלו הגיעו למקום, נכחו בכך, כי על אף האמור נסגרו השערים בפניהם.

¹⁹ בג"ץ 6480/01 פלצמן נ' ראש המטה הכללי, פ"ד ס(3) 121, 137-138 (2005).

נספח "3" הצהרת לשכת העיתונות הממשלתית, מצ"ב ומסומנת כנספח "3" לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

סיכום

67. העותר פרט מדוע יש טעם במתן הסעדים המבוקשים: צו ביניים וכן צו על תנאי, כמפורט בפתיח לעתירה זו - וזאת נוכח הפגמים הרבים, המהותיים והחמורים בהתנהלות המשיבה ובמחדליה, שיש בכל אחד מהם כשהוא לעצמו ובכולם יחדיו כדי להביא לביטול המעשה המנהלי ו/או ההחלטה (ככל שהתקבלה) ואת מתן הצווים המבוקשים, וביתר דחיפות, צו הביניים האוסר על המשיבה לפעול להגבלת כניסת עיתונאים למתחם הר הבית בירושלים ובפרט דרך שער האריות והמורה לה להתיר כניסתם כאמור ללא הגבלה עד לסיום הדיון בעתירה זו.

לחלופין בלבד, מתבקש סעד של התרת כניסת עיתונאים למתחם הר הבית בכפוף למגבלות הדין ובהתאם למבחני הפסיקה, כמפורט להלן.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו ביניים האוסר על המשיבה, לאלתר, להפעיל אלימות מכל סוג כנגד העיתונאים.

פירוט הרקע העובדתי לעתירה ונימוקיה המשפטיים מפורטים להלן.

נספח "4" תצהיר העותר מסומן כנספח 4 לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

68. מכל הטעמים שהובאו לעיל ובתמצית במבוא לעתירה זו, כולם יחדיו וכל אחד מהם כשהוא לעצמו, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לעותר את הסעדים המבוקשים: צו ביניים ולאחריו צו על תנאי, כמבוקש בפתיח לעתירה זו.

69. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאותיו הריאליות של העותר בהגשת עתירה זו, לרבות שכר טרחת עורכי דין.

רשימת נספחים

קטעי וידיאו וכתבות	מוצג 1
העתק פניית העותר למשיבה מיום 26.7.17.	נספח 2
הצהרת לשכת העיתונות הממשלתית מיום 18.7.2017	נספח 3
תצהיר העותר	נספח

מוצג 1
(דיסק)

נספח 2

העתק פניית העותר למשיבה מיום

26.7.17

גלעד שר ושות'
עורכי דין

GILEAD SHER & Co.
Law Offices

גלעד שרי | רימון תלחמי | רינת לניאדוויי | נעה קלאו-לוי | נתן לררי | גורג'יט זחר
עידית הגר | איתן טוקר | חן לניר | ליאורה כהנא-גם | מורן אוריה-ספקטור | כמאל מ. חיטיב | גיא זמיר | ליאור בירנבאום | אמיר טובול

שלדון קלימיסט (1931-2014)
ינוטריון | חברת הלשכה בניו-יורק, ארה"ב

תל אביב, 26 ביולי 2017

דחוף - מבלי לפגוע בזכויות ו/או טענות

לכבוד מנהל לשכת העיתונות הממשלתית מר ניצן חן	לכבוד מפכ"ל משטרת ישראל רנ"צ רוני אלשיך	לכבוד השר לביטחון פנים מר גלעד ארדן
--	---	---

בפקס, בדוא"ל ובדואר רשום

נכבדיי,

הנדון: הגבלת כניסת עיתונאים לעיר העתיקה בירושלים

בשם מרשנו, איגוד עיתונאי החוף בישראל, המאגד 360 כלי תקשורת, רשתות שידור ועיתונאים בתחומי הטלוויזיה, הרדיו, הפרינט, הצילום והמרשתת, מ-32 מדינות, אני מתכבד לפנות אליך בדחיפות כדלקמן:

- בימים האחרונים נאסרת באופן גורף, ללא הצדקה עניינית, משפטית או אחרת, כניסת החברים באיגוד (להלן: "מרשינו") לעיר העתיקה בירושלים בכלל, ודרך שער האריות בפרט, וזאת בעוד שתיירים ואזרחים מורשים להיכנס לשם ללא כל הגבלה.
- מרשינו נושאים תעודות עיתונאי שמנפיקה לשכת העיתונות הממשלתית בהתאם לקריטריונים שנקבעו על ידיה, ובהם אישור גורמי ביטחון שנושא התעודה אינו מסכן את ביטחון המדינה. למרבה הצער, תעודות אלו אינן מכובדות ע"י כוחות הביטחון שאוסרים את כניסת מרשינו, כאמור, באופן שרירותי.
- כוחות הביטחון המונעים את הכניסה לעיר העתיקה פועלים כלפי מרשינו בגסות, בכוחנות ובחלק מן המקרים תוך גילויי אלימות קשים, אשר סיכנו את חיי מי ממרשינו וגרמו להם לחבלות ולפציעות.

גלעד שר ושות'

עורכי דין

GILEAD SHER & Co.
Law Offices

4. הגבלת כניסת מרשינו לעיר העתיקה, בפרט דרך שער האריות, ובמיוחד בימים אלה שבהם מצוי אזור העיר העתיקה בלב התעניינות ציבורים גדולים ברחבי העולם, מונעת מהם לבצע את עבודתם, שעיקרה **סיקור אקטואלי בזמן אמת**. ככל שנוקף הזמן, גדל הנזק לעבודתם העיתונאית של מרשינו וליושרתם המקצועית, והוא עלול להיות בלתי הפיך. אין צריך לומר כי מכך נפגעים גם, בראש ובראשונה, האינטרס הציבורי וזכות הציבור לדעת.
5. איסור הכניסה כאמור אינו מבוסס על שיקולים ענייניים או הנמקה חוקית, ומרשינו סבורים כי הוא נובע מטעמים פוליטיים, שיקולים זרים, לא מוצדקים ו/או תכליתיים, שרירותיים, מפלים ובלתי שוויוניים. למיטב הבנתנו, לא נמצא כל טעם סביר המצדיק את האיסור האמור, ולא כל שכן, את התנהלותם הפסולה והדורסנית של כוחות הביטחון.
6. ההגבלות השרירותיות על מרשינו, עיתונאי החוץ הפועלים בישראל, מהווה לכאורה פגיעה שלא כדין בזכויות יסוד חוקתיות, ובהן, בין היתר, חופש הביטוי, חופש העיסוק, חופש העיתונות והזכות לשוויון. לכך נוספת פגיעה בלתי תכליתית ובלתי מידתית באינטרס הציבור, בזכותו לדעת, בעקרונות הדמוקרטיה ובכללי מינהל תקין.
7. בשולי הדברים נציין כי המתואר לעיל מצטייר בעיני צרכני תקשורת ברחבי העולם כפעולות המזכירות חוי"ח משטרים חשוכים. מניעת הסיקור של אירועים המתרחשים בעיר העתיקה, אחד האתרים החשובים ביותר למאות מיליונים, ואף מיליארדי מאמינים של שלוש הדתות המונותאיסטיות, מזיקה ללא כל הכרח לתדמיתה של מדינת ישראל בעולם כמדינה דמוקרטית וליבראלית.
8. ככל שחולף הזמן, הולכת ומסוכלת תכליתה של עבודת העיתונות, לסקר אירועים ואקטואליה בזמן אמת, והנזק למרשינו ולכלל עלול להיות בלתי הפיך. נודה אפוא להתרת הכניסה של מרשינו לעיר העתיקה ללא שום מגבלות, ללא כל דיחוי ולכל **המאוחר עד ליום 27.07.2017, בשעה 14:00**, ולחקירה יעילה ומהירה של האחראים להפעלת כוח ולהתעמרות במי מרשינו, ולמיצוי הדין עם מי שיימצא אחראי.
9. **אין באמור במכתב זה כדי לגרוע מכל טענה ו/או זכות השמורה עם מרשינו ו/או עובדה ו/או טענה נוספת שתועלה על ידיהם ואלו שמורות להם במלואן.**
10. **אנו עומדים לרשותך בכל שאלה ו/או בירור, על מנת להימנע מפנייה לבית המשפט הגבוה לצדק לשם הגנה על זכויותיהם של מרשינו.**

בכבוד רב, ובברכה,

גלעד שר, עו"ד
גלעד שר ושות', עורכי דין

העתק: היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבליט

נספח 3

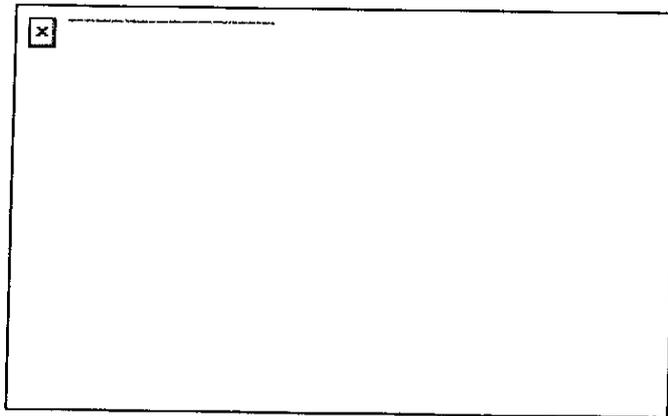
הצהרת לשכת העיתונות הממשלתית
מיום 18.7.2017

Moran Uria Spector

From: Gali Tibbon <gali.tibbon@gmail.com>
Sent: Wednesday, August 02, 11:07 2017 AM
To: Glenys FPA
Cc: Moran Uria Spector
Subject: Fwd: GPO Statement Regarding Coverage of Events in Jerusalem

Begin forwarded message:

From: GpoNews <gpo5555@walla.co.il>
Subject: **GPO Statement Regarding Coverage of Events in Jerusalem**
Date: 19 July 2017 at 17:28:04 GMT+3
To: gali tibbon <galphoto@zahav.net.il>

GPO Statement Regarding Coverage of Events in Jerusalem

(Communicated by the GPO)

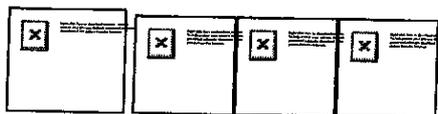
Due to recent friction between the Israel Police (Jerusalem District) and the members of the press, the Government Press Office has reached agreement with the local Israel Police spokesperson as follows:

The police understand and respect the professional need to cover events in Jerusalem and will enable the holders of GPO cards access, as long as public order is maintained. Journalists must

understand that in cases where disturbances develop into violence, the police may prevent access by any person, in order to maintain safety and security. In these cases, the police will do its best to enable coverage of the incident from a safe location, as determined by the forces on the ground. Journalists must respect the instructions of the police.

Jerusalem police units will be briefed in the coming days on the importance and significance of GPO cards vis-à-vis access to news events. Journalists are requested to carry their GPO card at all times.

Please do not reply to this email; inquiries may be directed to - gponews@press.pmo.gov.il

Sent to galphoto@zahav.net.il by gpo5555@walla.co.il

Sender: GpoNews

Sender's address: Agudat Sport Hapoel 1 St., Malha, Jerusalem

[Unsubscribe](#) | [Edit your details](#) | [Report abuse](#)

Rav Messer, email marketing and landing pages

נספח 4

תצהיר העותר

תצהיר

אני, הח"מ, גילה שוגרמן, נושא ת.ז. מס' 069700847 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, ואם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני מכהנת כמזכ"לית בהתאחדות עיתונאי החוץ בישראל ועושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה המוגשת לבית משפט נכבד זה, על ידי התאחדות עיתונאי החוץ בישראל נגד משטרת ישראל, על הגבלת כניסתם של עיתונאים למתחם הר הבית כמפורט בעתירה (להלן: "העתירה").

2. האמור בסעיפים 1-15 לעתירה הינו נכון, והוא בידיעתי האישית.

3. האמור בסעיפים 16-72 לעתירה הינו נכון, למיטב אמונתי וידיעתי, ובהתאם לעצה משפטית שקיבלתי.

4. זהו שמי, להלן חתימתי, ותוכן תצהירי אמת.

גילה שוגרמן

אישור

אני הח"מ, עו"ד מורן אוריה ספקטור, מ.ר. 41694, מאשר בזאת כי ביום 2.8.17 הופיעה בפני, במשרדי בדרך מנתם בגין 132, תל-אביב, גב' גילה שוגרמן, אשר זיהתה עצמה בפני באמצעות ת"ז מס' 069700847/המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהוזהרתי כי עליה לומר את האמת וכי אם לא תעשה כן יהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, אישרה את תצהירה זה וחתמה עליו בפני.

מורן אוריה - ספקטור, ע"ד
מ.ר. 41694
מורן אוריה ספקטור, עו"ד